

De havenvisserij kent voor wedstrijdvisser Willem van der Helm vrijwel geen geheimen. Aan de hand van een sessie in de haven van Brielle strooit hij met tips en trucs hoe de vaste stok het beste kan worden ingezet op de gekende winterstekken. IJs en weder dienende natuurlijk.

TEKST EN FOTOGRAFIE GERT-JAN BUIJS

Aan de binnenhaven van Brielle keurt Willem de eerste potentiële stek af: te helder water. Een kennis van hem die er net een wedstrijd heeft gevestigd kan dit aan de hand van zijn vangst bevestigen: “Alleen maar een paar baarzen. Probeer het bij de Kippenbrug, daar hebben ze gisteren goed gevangen.” Op naar de Kippenbrug, maar daar ligt het water goeddeels dichtgevroren – als dit geen wintervissen is!

TROEBEL WATER

“Dit is beter”, zegt Van der Helm na een blik op de stek; een open plek tussen twee boten waar het water tot iets voorbij de meerpalen nog open ligt. “Het water is hier wat dikker, troebeler. Een teken dat er meer activiteit in het water zit. Meestal betekent dit ook dat er meer vis zit.” Maar voor hij gaat vissen, schiet hij eerst zijn Helly Hansen onderoverall aan. “Dat ding is ‘s winters mijn heiligdom.” Warme kleren zijn vandaag sowieso geen overbodige luxe. De afgelopen nacht vroom het in het bin-

nenland zeven graden en het vriest nog steeds.

SIMPELE MONTAGE

Wat we kunnen verwachten? “Veel kleine voorn, misschien een enkel groter exemplaar. Verder baarzen, daar zitten er hier hele grote van”, aldus van der Helm. De haven is hier een krappe twee meter diep. Willem monteert een simpel tuigje: een 1 grams pennetje met olijfvormig drijflichaam, olivette-loodje op zo’n 70 centimeter boven de haak en daaronder drie loodhagels nummertje 10. De hoofdlijn is 12/00, de onderlijn nog iets dunner. “Bij veel kleine vis op je stek kun je dat olivette-loodje eventueel centreren met de loodhagels. Dan zakt het aas sneller tot de diepte waarop je wilt vissen.”

KANSEN SPREIDEN

Willem kiest voor donker gekleurd lokvoer. “Vissen houden niet van lichte plekken, zowel ‘s winters als ‘s zomers niet.” Hij mengt een paar handjes voer met wat hennep en casters. Twee ballen krijgen meteen zwemles op een meter

Ook als het water deels met ijs bedekt is, kun je nog vis vangen.

Willem van der Helm in op-
perste concentratie in de
haven van Brielle.

WINTERVISSEN MET DE VASTE STOK

of zes uit de kant, onder zijn hengeltop naast een meerpaal. Daarna bereidt hij zijn plan B voor. Met een dubbelloopse wormenknipper – gemaakt

van twee scharen die met ducttape aan elkaar zijn bevestigd – knipt hij een paar handen wormen in stukjes, en cupt ze links van zijn stek, te-

gen de zijkant van een groene boot. “Dat is mijn baarsstek. Je moet je kansen spreiden, en altijd op meer dan één paard gokken.”

DRIJVENDE CASTERS

Voor de eenden en meerkooten is het ook winter. Ze verzamelen zich op Willem’s stek en pikken een paar drijvende

casters van het water. Van der Helm ziet het, knielt op de steiger en laat zijn bak met casters vol water lopen. “De drijvende casters vis ik ertussenuit. Als ik die bijvoer, heb ik de hele dag vogels op mijn stek en dat wil ik niet.” Maar dat is niet zijn enige beweegreden. “Die drijvende casters zijn de perfecte haakaasjes. Die zakken wat minder snel, zodat je aas tergend langzaam afzinkt.”

Hij bevestigt een caster op de haak, werpt in en het pennetje met een gele antenne gaat staan. De top van het pennetje heeft Willem zwart gemaakt met een watervaste stift. “In het geval dat je tegen het zonlicht inkijkt, zoals nu, zie je veel beter wanneer de antenne beweegt als er vis bij het aas zit.”

IN DE LUWTE

Eenmaal aan het vissen, laat hij zijn licht schijnen over de beste winterstekken voor de vaste stok. “Havens uiteraard. Plekken die in de luwte liggen, waar het water toch iets minder koud is en wat later dichtvriest dan elders. Duikers. En ook de rivieren. Nu het kouder wordt, wil de vis het liefst stil liggen. Maar als ‘ie door scheepvaart of stroming gedwongen wordt te bewegen, moet hij ook eten. Dat is het grote voordeel van de rivieren in de winter.” Van der Helm zit net te vertellen over de vele wedstrijden

die hij heeft gevestigd, als de eerste beet zich aandient. Het pennetje zakt heel licht weg, net alsof het zinkt. De aanslag die volgt is mis. De oud-tomatenteler – hij heeft zijn bedrijf verkocht – zit er niet mee. Hij werpt wat casters op de stek en vist verder. “Regelmatig kleine beetjes bijvoeren. Veel voeren kan iedereen; je voer weer uit het water halen is een stuk lastiger”, lacht van der Helm.

ACTIE

Inmiddels is het haakaas verwisseld voor een stukje worm en wordt het pennetje neergelegd op de baarsstek tegen de boot. Als een volleerd baarsvisser laat Willem de worm constant op en neer wippen. Vrijwel meteen vergrijpt een baarsje zich aan het aas. Hierna schakelt hij terug naar de witsstek. Ditmaal zakt het pennetje vrijwel direct weg. Een flinke vis trekt het elastiek zeker een meter uit de top en Willem moet opstaan om de vis uit de meerpalen weg te houden. Dat lukt maar net. Even later duikt in het halfheldere water een juweel van een blankvoorn voor het net op. “Die gaat een eind richting de veertig centimeter. We zijn in ieder geval van de nul af.”

VASELINE

Zelfs ervaren rotten als Willem van der Helm zitten weleens niet op de vis. Ook in havensystemen trekken de vissen heen en weer. “Vaak kijk ik het eerst

Vaseline op de antenne geeft je dobber extra drijfvermogen.

Een grote blankvoorn op weg naar het landingsnet.

Winterpracht uit de haven van Brielle.

Om zijn kansen te spreiden, legt Willem door zo nu en dan wat wormen onder een bootje te cuppen een tweede (baars)stek aan.

daar danst de worm alweer op links. “Mensen zeggen weleens tegen me: ‘Vis jij? Dan zul je wel veel geduld hebben’. Maar zoals je ziet heb ik helemaal geen geduld.” Op de baarsstek is het weer raak, ditmaal een grotere vis. Opvallend is dat alle beten, ook die van baars, heel subtiel zijn. Het pennetje zakt ietsje weg en dat is het dan. Op de andere voerstek hetzelfde verhaal. Een wegzakker en opnieuw moet Willem een kanjervoorn uit de palen zien te houden. Het is duidelijk dat je je aan zo’n winterse haven bepaald niet hoeft te vervelen. Een dag na de reportage; Willem aan de telefoon. “Of het nu kwam doordat jij wegging of dat de zakkende zon van invloed was, maar feit is wel dat ik in die laatste twee uur nog diverse 500-grams voorns ving. Je moet niet te snel opgeven.” En daarmee geeft Willem misschien wel de beste wintertip. ◀

een uurtje aan. Maar als ik op een dooie zit, probeer ik het ergens anders.” Van verkassen is nu nog geen sprake, want weer gaat het pennetje onder. Het lijkt een volgende mega-

hij weer een worm dansjes maken. Het pennetje zinkt nu echt omdat de worm er net iets te zwaar voor is. Van der Helm heeft er een remedie tegen. Hij pakt een potje vase-

“Ik hoor vaak: ‘Vis jij? Dan zul je wel veel geduld hebben’. Maar ik heb helemaal geen geduld!”

voorn te zijn, maar uiteindelijk glijdt een donkerbronzen brasem het net in. Willem kan dan wel zeggen dat het nog niet helemaal super loopt, maar hij is natuurlijk wel wat verwend. Wie in de vrieskou aan een haven gaat zitten en deze mooie visen vangt, heeft gewoon een prima middag. Willem beaamt het meteen – hij is nog steeds een genieter – maar legt de lat toch nog wat hoger. “Nu nog een grote baars.” Op links laat

line en doopt het topje van het pennetje erin. “Zo heeft het net wat meer drijfvermogen en hoef je niet met je koude vingers aan het lood te gaan prutsen. Want dan haal je er al gauw te veel gewicht vanaf.”

BIJVOEREN

Tussendoor blijft Willem bijvoeren, een stuk of tien zinkende casters per keer. “Je moet heel actief vissen. Elke twee minuten wisselen van plek A naar plek B.” En

Een dubbele wormenknipper van twee scharen en ducttape.

Een bonusvis in de vorm van een mooie donkerbronzen brasem.

8 WINTERTIPS VAN WILLEM

- 1 Zoek de plekken op waar het water iets troebeler is. Dit duidt doorgaans op activiteit van vis.
- 2 Leg twee voerstekken aan; een voor witvis en een voor baars. Op de eerste breng je (donker) grondvoer met wat hennep en casters, op de tweede alleen wormen.
- 3 Voer alleen de zinkende casters, zodat je geen last krijgt van hongerige watervogels die op drijvende exemplaren afkomen.
- 4 Drijvende casters kun je goed als haakaas gebruiken. Omdat deze verleidelijk langzaam zinken, werkt dit super bij je aasaanbieding.
- 5 Gebruik kleine haken, maat 16 of 18, als je veel (kleine) vis wilt vangen. Dit kan bij wedstrijden voor de winst zorgen.
- 6 Nog kleinere haken, bijvoorbeeld maat 20 of 22, raad ik je af omdat je daarmee sneller grote vis verspeelt. En die bonusvisen wil je natuurlijk niet mislopen.
- 7 Vis 's winters actief door je aas voortdurend in beweging te houden.
- 8 Aarzel niet om regelmatig te verkassen als het op een stek niet loopt.